

محمد حسنین هیکل و امام خمینی

زندگی و مواضع مرحوم محمد حسنین هیکل روزنامه نگار عرب تأکیدی است بر این که از برجسته ترین دوستان ایران در جهان عرب و همواره داعیه دار بهترین روابط بین کشورهای عربی با جمهوری اسلامی ایران بوده است.

زندگی و مواضع مرحوم محمد حسنین هیکل روزنامه نگار عرب تأکیدی است بر این که از برجسته ترین دوستان ایران در جهان عرب و همواره داعیه دار بهترین روابط بین کشورهای عربی با جمهوری اسلامی ایران بوده است.

کتاب ها و مقالات هیکل هم نشان از اشراف کامل توام با درایت وی و ارتباطش با تاریخ ، جغرافیا ، ارکان و امکانات ایران به عنوان مهمترین کشور منطقه داشته است.

ایران یکی از بارزترین ایستگاه های در تاریخ شغلی این روزنامه نگار و تحلیلگر برجسته جهان عرب بوده است. ملی شدن صنعت نفت در ایران در اوایل دهه پنجاه میلادی قرن گذشته از مهمترین پرونده هایی بوده که هیکل درآغاز مسیر حرفه ای روزنامه نگاری خود، آن را پوشش داده است.

تجربه روزنامه نگاری هیکل در این زمینه در کتابی با نام «ایران بر فراز آتشفشان» انعکاس یافته است. از آن زمان به بعد هیکل به طور مستمر به پیگیری اوضاع و تحولات ایران اهتمام ویژه نشان داد و این اهتمام در آستانه پیروزی انقلاب اسلامی به اوج خود رسید.

هیکل با شامه قوی روزنامه نگاری خود درک کرده بود که انقلاب اسلامی ایران تحولی سرنوشت ساز و تعیین کننده است و به تغییر چهره منطقه منجر خواهد شد.

وی در زمره برجسته ترین روزنامه نگارانی بود که در پاریس با حضرت امام خمینی(ره) دیدار کرد، دیداری که برای بار دوم و بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در تهران تکرار شد.

هیکل در سفر به تهران توانست با دانشجویان خط امام در سفارت آمریکا ملاقات و آرشیو لانه جاسوسی آمریکا را از نزدیک مشاهده کند.

وی تمام این تحولات را در کتاب خود با نام «مدافع آیت الله» به زبان انگلیسی به نگارش درآورده است.

این کتاب به بسیاری زبان های رایج در دنیا ترجمه شده است.

کتاب ها ، مقالات و گفت وگوهای هیکل حاکی از باور عمیق او به اهمیت روابط مسالمت آمیز و متقابل جهان عرب و ایران است.

این روزنامه نگار برجسته عرب کاملاً مخالف تلاش های شیطنت آمیز کسانی بود که سعی می کردند چهره بدی از ایران ترسیم کرده و آن را به عنوان دشمن کشورهای عربی معرفی کنند.

**** گزارشی از یک سفر هیکل به تهران**

« مصطفی ناصر» روزنامه نگار لبنانی و از دوستان هیکل، در گفت وگو با ایرنا تأکید کرد:هیکل معتقد بود تنها سه کشور ایران، مصر و ترکیه شایستگی آن را دارند که در منطقه از آنها به عنوان کشورهای موثر و دارای عمق یاد شود.

وی افزود: هیکل تمایل زیادی به سفر مستمر به ایران و اطلاع یافتن از جریات تحولات داخلی آن از جمله سیاسی ، اجتماعی و اقتصادی داشت.

ناصر خاطرنشان کرد: تجربه روزنامه نگاری هیکل در مراحل مختلف با ایران گره خورده است.

« درست است که نخستین کتاب این نویسنده برجسته عرب در باره ایران است اما شاید خیلی ها اطلاع نداشته باشند تجربه تلویزیونی هیکل نیز با جمهوری اسلامی ایران ارتباط داشته است».

دوست لبنانی هیکل گفت که این نویسنده بزرگ عرب در اوایل دهه نود، آیت الله اکبر هاشمی رفسنجانی رئیس جمهور وقت ایران را به عنوان اولین مهمان برنامه خود در تلویزیون رسمی لبنان انتخاب کرد.

ناصر که آن زمان عضو شورای مدیریت تلویزیون رسمی لبنان بود در سفر به تهران هیکل را همراهی کرده است.

وی تعریف می کند که چطور ایرانی ها در اماکن عمومی از هیکل استقبال می کردند و به او خوش آمد می گفتند و خوشحالی هیکل زمانی بیشتر شد که هنگام بازدید از ساختمان روزنامه اطلاعات، عکس های خود را در آرشیو این روزنامه ایرانی مشاهده کرد.

ناصر به نقل از هیکل تصریح کرد: حضرت امام خمینی(ره) یک بار به من فرمودند، جمال عبدالناصر رئیس جمهور مصر مبلغی را به خانواده شهدای انقلاب اسلامی پرداخت کرده بود و ایشان در پاسخ به تلاش های تفرقه افکنانه شاه پس از این حادثه فرموده بودند جمال عبدالناصر یک رهبر مسلمان به خانواده ایتم و زنان بیوه ایران کمک می کند اما شاه شیعه دست به کشتار

مردم خود می زند.

وی تاکید کرد: هیکل مخالف مقایسه ها و ارزیابی های مذهبی برای مسائل منطقه بود و همواره می گفت که «محمود شلتوت» شیخ الازهر مذهب جعفری را یکی از مذاهب اسلامی می داند و می توان بر مبنای آن عمل و عبادت کرد.

ناصر ارتباط هیکل با ایران را «گرم و جدی» توصیف کرد و گفت: هیکل همواره در برنامه ها و سخنرانی های تلویزیونی خود که از شبکه های مصری پخش می شد و در گفت و گوهای خود با روزنامه نگاران از اهمیت ایران به عنوان کشور مهم منطقه سخن می گفت.

وی تصریح کرد: هیکل، ایران را کشوری توصیف می کرد که پاهای آن تا خلیج فارس به عنوان شریان اصلی نفت و دست آن به سمت روسیه و چین کشیده شده است و این شرایط به ایران یک موقعیت راهبردی بالا و عمق تاریخی و بسیار شگفت انگیز بخشیده است.

ناصر خاطرنشان کرد: هیکل آرزو داشت روابط تهران و قاهره به ویژه بعد از انقلاب 25 ژانویه بهبود پیدا کند و تلاش های زیادی کرد تا مسئولان مصری را قانع کند این تحول مهم در صورت تحقق می تواند پیامدهای مثبتی برای اوضاع مصر به همراه داشته باشد.

وی تاکید کرد: در همین چارچوب، هیکل مخالف تغییر اولویت ها در جهان عرب بود و رژیم صهیونیستی را تنها دشمن مصر و جهان عرب می دانست و معتقد بود معرفی ایران به عنوان دشمن اقدامی حساب شده است که هدف آن منحرف ساختن افکار عمومی از رژیم صهیونیستی می باشد.

هیکل دلیلی برای تفرقه وجدائی بین ایران و عرب ها نمی دید و معتقد بود آمریکا در پشت این پرونده قرار دارد تا بتواند ایران را با این شیوه محاصره کرده و در منطقه فتنه انگیزی کند.

آرزوی هیکل این بود ایران و کشورهای عربی روابط ممتازی داشته باشند تا بتوانند با هم در مقابل رژیم صهیونیستی مقاومت کنند.

ناظر خاطرنشان کرد: هیکل در مرحله آخر زندگی خود مذاکرات هسته ای ایران را پیگیری می کرد و به روند و نتایج آن اهتمامی ویژه داشت.

وی تصریح کرد: هیکل بارها نسبت به عملکرد مذاکره کنندگان ایرانی ابراز شگفتی کرده و طرف ایرانی را شطرنج بازی ماهر و حرفه ای توصیف می کرد.

«هیکل همواره این سؤال را طرح می کرد که چرا کشورهای عربی حاضر به امضای تفاهم نامه سازش با رژیم اشغالگری هستند که خاک کشوری عربی را اشغال کرده و مردم فلسطین را به قتل می رساند، اما درعین حال عقل این کشورها عاجز از این است که به ضرورت گفت و گوی با ایران به عنوان یک کشور مهم همسایه اعتراف کند».

ناصر تاکید کرد: محمد حسنین هیکل در پاسخ به کسانی که از نفوذ و حضور ایران در کشورهای عربی سخن می گفتند، تاکید می کرد که این برای یک کشور بزرگ منطقه ای مانند ایران مسئله ای طبیعی و عادی است.

محمد حسنین هیکل از مهمترین روزنامه نگاران و نویسندگان معروف تاریخ مصر و جهان عرب پس از مدت ها درگیری با بیماری، 28 بهمن ماه در سن 93 سالگی به دیار باقی شتافت.

هیکل متولد 23 سپتامبر 1923 میلادی (31 شهریور 1302 شمسی) در روستای باسوس واقع در استان قلیوبیه مصر، روزنامه نگار نامدار مصری است که به مدت 17 سال سردبیر روزنامه الاهرام مصر و مشاور جمال عبدالناصر رئیس جمهوری اسبق مصر بود.

گفته می شود هیکل از افراد مذاکره کننده با ایران برای آزادسازی گروگان های آمریکایی بوده است.

هیکل کتاب های بسیاری نوشته که از جمله آنها «دیداری دوباره با تاریخ» است که به فارسی نیز ترجمه شده و در آن دیدارهایش با هفت نفر از شخصیت های تأثیرگذار قرن بیستم یعنی خوان کارلوس، آلبرت آینشتاین، جواهر لعل نهرو، یوری آندروپوف، محمدرضا پهلوی، ژنرال مونتگمری و راکفلر را شرح داده است.